

[Ulrich.]

Medlem Hr. Brorsen, absolut gaa imod. Rentefrihed for den ene Fjerdedel maa være tilstrækkelig; man skal ikke animere til, at Jorden bliver dyrere, det 'er netop dér, Faren ligger. Gaar man til at give Halvdelen rentefrit, vil det straks afspejle sig i endnu højere Grad i Prisen paa den Jord, man skal erhverve.

Endelig vil jeg gerne sige om denne Lovgivning, at jeg med stor Tilfredshed har været med til at udstykke Jord her i vort Land, men jeg har stadig væk hævdet og har hos Jordlovsudvalgets Formand fundet Forstaaelse herfor, en Forstaaelse, som jeg i allerhøjeste Grad har paaskønnet, at man maa sørge for at gøre disse Brug saa store, at der er Levemulighed under de Forhold, hvorunder Landbruget nu eksisterer. Man er ogsaa i større og større Udstrækning kommet ind paa at gøre Brugene større, men som Forholdene ligger, maa jeg mene det rigtigt, at de mindst skal være paa 15 Tdr. Land; der oprettes endnu af og til Brug paa 10—12 Tdr. Land, men de er for smaa.

Som ogsaa ganske rigtigt det ærede Medlem Hr. Brorsen fremførte, har der været en mærkværdig ringe Benyttelse af den Adgang til at udstykke mindre Gaardbrug, som Loven giver. Jeg tror dog, at denne Bestemmelse i den kommende Tid vil blive anvendt i noget større Udstrækning; jeg mener, at mindre Gaardbrug har meget større Mulighed for at skaffe det Levebrød, som vi efter min Mening er forpligtede til at kunne give de Mennesker, som benytter denne Lovgivning. Det skal ikke være saadan, at vi her lovgiver for at lokke Mennesker ind i noget, der ikke er holdbart; det skulde være saaledes, at naar man lovgiver paa dette Omraade, skal Lovgivningen være underbygget paa en saadan Maade, at de Mennesker, som gaar ind under den, ogsaa virkelig kan blive tilfredse, naar de ellers er i Besiddelse af den Dygtighed, som skal til for overhovedet at kunne præstere en Livsgerning paa dette Felt.

Jeg skal slutte disse mine Bemærkninger med at sammentrække dem dertil, at jeg mener, vi skal have Brugene gjort noget større, og vi skal have Lovgivningen forlænget for et kortere Aaremaal end det, den højtærede Minister her har foreslaaet; at vi fra vor Side skulde kunne faa lukket de andre Partiers Øjne op for det forkastelige i stadig væk at fortsætte med Statsfæsteformenten, har jeg desværre i Øjeblikket opgivet Haabet om, men jeg haaber, Tiden kommer, hvor vi kan enes om en fornuftig

Lovgivning paa dette Omraade under de frie Former, som er den eneste Maade, hvorpaa dansk Landbrug kan bestaa og gaa frem.

Aage Fogh: Jeg blev noget forbavset, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Ulrich sige, at det havde været ham en Glæde at medvirke ved Udstyknngen af den danske Jord, samtidig med at han erklærede, at han maatte stemme mod Lovforslaget. Jeg synes, at det var rimeligt, om han, naar han var glad ved at administrere Loven, saa ogsaa vilde arbejde for at faa sit Parti til at stemme for den, saa at han stadig væk kunde faa Lejlighed til at deltage i det glædelige Arbejde.

Det forekommer mig mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Brorsen aldrig forsømmer en Lejlighed til fra denne Talerstol at søge at bevise, at den nuværende Regering ikke paa noget Tidspunkt eller paa nogen Maade har vist Interesse og Forstaaelse for Landbrugets Udvikling, naar Kendsgernerne Gang efter Gang har vist os, at dette ikke er rigtigt. Der er jo ingen, der et Øjeblik kan være i Tvivl om, at den Slags Paastande ikke er rigtige. Landbrugets Forrentnings-tal og andre økonomiske Pegepinde derudefra viser, at der er sket en ganske væsentlig Forbedring i de 4—5 Aar, der er gaaet, og der er ingen, der vil kunne benægte, at de Foranstaltninger, der herfra er gennemført, har medvirket dertil. Jeg synes derfor, det var rimeligt, om de ærede Medlemmer bare een Gang vilde indrømme, at dette er det rigtige Forhold, og erkende, at de Foranstaltninger, der er gennemført, har medvirket til at bedre Landbrugets Økonomi ganske væsentligt.

Over for det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de Landbrugsregnskaber, der nylig er udsendt over de sjællandske Herregaarde, viser en Forrentningsprocent paa 5,7, til Trods for at der er regnet med en Driftslederløn paa mellem 4 000 og 5 000 Kr. til Ejeren. Naar dette er Tilfældet, burde man have Lov til at sige, at i hvert Fald for disse Brugs Vedkommende er det en helt hæderlig Forretning ogsaa økonomisk at være Landmand i Øjeblikket. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man fra det store Landbrugs Side — det gælder for Resten helt ned til de smaa Gaardmænd — altid skal søge at give et urigtigt Billede af de virkelige Tilstande inden for Landbrugets Økonomi i Øjeblikket. Jeg sagde engang i Fjor, og jeg vil gentage det i Aar, at Sandheden kan saamænd give os alle